

Константин Величков

Пролет

Весело е на сърцето,
ето дойде пролетта.
Слънце грее на небето,
вредом лей се светлостта.

По полето, по горите,
под небесний синий свод,
вредом гледат ми очите
радост светла, нов живот.

Между брегове засмени
тече бистрата вода,
по ливадите зелени
блеят рунтави стада.

По дърветата цъфнали
с миризливи цветове
птички красни са запяли
с най-приятни гласове.

Всичко мене на душата
сладко шепне да се смея,
като птичките в гората
да се радвам и да пея.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6416>]